

Királyerdői Harangszó

A Csepel-Királyerdői Református Egyházközség lapja, megjelenik évente 5 alkalommal
VIII. évf. 4. szám - 2017 Reformáció

„Legyen világosság!”

/1 Máz 1,3./

*Szeretettel köszöntjük kedves Testvérünket a
Reformáció 500. évfordulóján!*

„Legyen világosság!” Ez a mondat, ami a Dunamelléki Egyházkerület címer mondata is, mindeneknek a kezdete és eredete. Az Úr szava a vizek felett, a sötétség felett. A „Kezdetben...“, és a kezdet. Az ítélet mondata a semmi, a sötét, a bűn felett. Ahol ez a mondat elhangzik, és ahol az Úr szava szól, ott nem következhet más, mint hajnalhasadás, világosság, élet, új lehetőségek, megújulás és megtérés. S ahol ez a mondat elhangzik, ott világ formáltatik, hegyek emelkednek, völgyek süllyednek, utak egyenesednek, és feltűnik az Úr dicsősége.

Erre a mondatra nincs más válasz, csak az, amit így fordított 427 éve Károli Gáspár: „És lőn világosság.” 500 évvel a reformáció elindulása után sem kívánhatunk mást: Legyen világosság! A szívekben, a fejekben, a lelkekben. Isten Szenlelke világosítson be sötétjeinkbe, pusztaságainkba. Hogy ma is átélhessük a reformáció áldásait, hit által, Krisztus által - kegyelemből.

Ünnepi alkalmaink:

Október

29. vasárnap 10ó: hálaadó istentisztelet+**újbori** úrvacsora

31. kedd 10-15ó: **Reformációi** gála Sportaréna

November

26. **Örök élet vasárnapja**: 10ó emlékező istentisztelet

December

3. **Advent 1. vasárnap** 10ó: istentisztelet+úrvacsoraosztás

Továbbra is minden vasárnap 10-kor istentiszteletet tartunk, vele párhuzamosan gyermekfoglalkozást, előtte 1/2 10-kor imaközösséget, előtte 3/4 9-kor gyermekistentiszteletet.

Az istentisztelet előtt vasárnaponként 5 perc énektanulás, gyakorlás van. Iratterjesztés: istentisztelet előtt és után.

A találkozás reményében,

Csepel-Királyerdői Református Egyházközség Presbitériuma

Egy-egy mondatban, amik mostanában történtek...

Június 22. Gyülekezeti nap - bográcsozás

Augusztus 6. Nyáresti zenés áhítat

PRESBITERVÁLASZTÁSI TÁJÉKOZTATÓ

2017 őszén a Magyarországi Református Egyház gyülekezeteiben ismét esedékes a presbitériumi tisztújítás, mivel a 2012. január 1-től tisztségbe lépett presbiterek 6 éves mandátuma az év végével lejár. Az egyházközségekben a presbiterválasztást úgy kell lebonyolítani, hogy az újonnan megválasztott testület 2018. január 1-jén zavartalanul elkezdhesse működését.

Ennek menetrendje gyülekezetünkben:

- Október 5-én a Választási Bizottság átadta a jelöltek névsorát a Presbitériumnak
- Október 22: A presbiter-, gondnok- és pópresbiter-jelöltek névsora közzétételének végső határideje a szószékről és egyéb módokon annak kihirdetése, hogy mikor lesz bemutatásuk a gyülekezetben, és első hirdetése a szószékről a választói közgyűlés helyének és napjának
- Október 29.: A presbiter-, gondnok- és pópresbiter-jelöltek bemutatása istentisztelethez kapcsolódóan a templomban, valamint második hirdetése a szószékről a választói közgyűlés helyének és idejének
- November 5.: A választói egyházközségi közgyűlés napja

Túróczy Zoltán: Tanács

Ma még Tied körülötted minden,
Adhatsz belőle, adj hát, kinek nincs,
Mert jön egy nap, talán nemsokára
S kihull kezedből minden földi kincs.

És nem lesz tied többé semmi sem.
Tollad, virágos párnád másra vár,
Mit maga köré épített egy élet,
Nem lesz több mint összeomló kártyavár.

Ma szólhatsz még jóságos, meleg szóval
Testvéredhez, ki szenved, szomorú,
Vigaszt hoz szavad zengő muzsikája
S tán rózsát hajt egy töviskoszorú.

Hajolj hát hozzá, amíg beszélsz,
Harmatként hulljon szerető szavad,
Mert jön egy nap, hogy elnémul az ajkad
És soha többé szóra nem fakad.

Ma kezed még erős, a lábad fűrge,
Szolgálhatsz szegényt, árvát, beteget,
Ma törölhetsz verejtéket, könnyet:
Óh, most segíts, ha teheted!

Mert jön egy nap, hogy kezed mozdulatlan,
Mindegy, hogy ős lesz, tél, vagy koranyár,
Mert nincs több időd, s amit meg nem tettél,
Azt nem teszed meg többé soha már.

De ma még Tied körülötted minden,
És adhatsz... Adj hát annak, kinek nincs!
Hisz jön egy nap, talán nemsokára,
S kihull kezedből minden földi kincs.

Csak az lesz Tied, amit odaadtál,
Csak az, mi minden kincsnél többet ér:
A tett, a szó, mit szeretetből adtál,
Veled marad, s örökre elkísér...

Fogd Mihályné Pannika emlékezetére...

Vitézi Rend rövid bemutatása

„Rend a lelke mindennek”. A renden épül fel az ország, így tanultuk az iskolában 1940 tájékán. Minden nap felállva elmondta az osztály, mint egy verset úgy kellett tudni. Kevesen tudják, hogy van egy élő működő Vitézi Rend az országban. 1920-ban alapította Vitéz Nagybányai Horthy Miklós Magyarország ekkori kormányzója. Elgondolkodik az ember, hogy ki kaphat ilyen megtiszteltetést, kit avatnak békeidőben vitézzé? Régen a szabadság harcosok idején és a háborúkban, aki bátran vitézül harcolt a hazáért, azt avatták vitézzé. A jelenlegi időnkben a Vitézi Rendnek hármasság célja van. „Megtartani a nagyidők legjobbjait és biztosítani a hősök nemzetségének fennmaradását.” Emléket állítanak a hősöknek, akik meghaltak a hazáért, és akik hosszú évek során hadifogságban szenvedtek. Nagy tisztelettel ápolják emlékeiket. A Vitézi Rend tagjai Istenfélő, hívő keresztyén emberek. A Vitézzé avatást templomokban tartják, hálát adnak az Úrnak és kéri segítségét a további munkák, feladatok elvégzéséhez. A rendnek tízparancsolata is van. A tízparancsolat mint egy iránytű a rend életében, minden sora tanúbizonyságot tesz a hitről, a hazafiságról, a tisztességről a becsületről és a segítőkészségről.

Vitézi Tízparancsolat

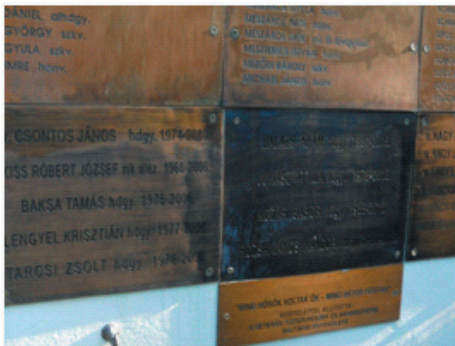
1. A Magyar Szentkorona Országa iránti hűség és áldozatkészség.
2. Külhóban élő vitézeknek az otthont adó ország és a magyar haza közti barátság támogatása, fejlesztése.
3. A Krisztusi tanítás megvallása és hirdetése.
4. Példamutató és következetes életmód.
5. Az embertársak közötti béke fenntartására irányuló törekvés.
6. Mások iránti segítőkészség és áldozatvállalás.
7. A szabad és elnyomásmentes társadalmat építő munkában való aktív részvétel.
8. A gyengék és rászorulóknak támogatása.
9. Türeelmes, megértő és fegyelmezett magatartás, a rendtagok egymást segítése.
10. Önfelnevelés.

Gyülekezetünkben is van egy testvérnőnk, aki kiérdemelte ezt a nagy megtiszteltetést. A Vitézi rend felvette a Nemzetvédelmi Tagozatába. Ismerjük, mert róla minden jó el lehet mondani. Hitben élő templomba járó hívő ember. Szerető szívű, segítőkész, fáradhatatlan a másokért való fáradozásban, szolgálatkész. A közügyekben is mindig készséges a feladatokra. A kultúrának a hagyományörzésnek is élharcosa, a Csepeli Mosolygó Dalkör tagja és gazdasági vezetője. Verseket is ír, már két kötete jelent meg, az a fajta ember, akinek szívében él, és bele van írva, hogy „Hazádnak rendületlenül, légy híve ó magyar”. Ilyen emberekből áll a vitézi rend. 2016-ban szomorú hír járta be az országot, négy fiatal tűzserézs életét vesztette a Hortobágyi bombamentesítés közben a felrobbant világháborús bomba által. A haza szolgálatában hősi halált halt négy tűzserézs katonát a vitézi rend posztumusz hadnaggyá avatta. Az árván maradt öt gyermek és az édesanyák számára adományokat gyűjtenek és folyamatosan támogatják a családot, anyagilag és lelkileg egyaránt. A hősökre való megemlékezésben is nagy szerepet játszik a rend, katonai tiszteletadással emlékeznek meg az elhunytakról és koszorúzzák meg az emlékműveket országszerte, az ünnepségeken. A Vitézi Rend tagjai esküt tesznek, és az esküt szigorúan be kell tartaniuk. Életvitelüknek, magatartásuknak fedhetetlennek kell lennie. Ellenkező esetben a rendből kizárják. „Mert rend a lelke mindennek”

Ticska Istvánné

Emlékezés a tűzszerész hőseinkre - 2017. szeptember 28.

Katonai tiszteletadás mellett koszorúztuk meg az elhunyt tűzszerészek emlékművét a Budai Várban.

*Dobbanó szívünk,
könnytől ázott arcunk,
fejet hajt a bátrak előtt,
kik hazánkat, házunkat,
gyermekinket védték,
s drága földünket
tisztították az ádáz,
pusztító bomba testektől.*

Kótai Margit
A Tűzszerész

Tisztelet adassék a hétköznapi hőseknek,
kik a mai nap is vigyázzák álmainkat,
nappal és éjszaka, szunnyadó gránátot,
bombákat kutatva.

Mint pillangó szárnyát simítva lágyan.
sikkelik kezük a veszélyes fémtest felett.
Nem rezzen a levél sem, homokszemek
takarják a nagy szörnyeteget.

Porszemről, porszemre tisztítják,
a lélegzet is elakad, verejtékcsepp is
megáll a homlok redőben, mire eljön
a pillanat, süt a nap, az arc ragyog.

Szunnyadó fémtest, a nagy szörny,
földünk sok pontján áldozatra várt,
de szorgos kezek által, már alussza
örök álmát, nem riasztja a hazát.

Amik előttünk vannak...

December 3. Adventi kézműves délután

A 95 TÉTEL

Írta és közzétette LUTHER MÁRTON (1483-1546) német reformátor 1517. október 31-én Wittenbergben, a vártemplom kapujára szögezve.

Az igazság kiderítése s és igyekezetétől indítva, megvitatásra kerülnek az alábbi tételek Wittenbergben, tisztelendő Luther Márton atya, a szabad művészetek és a szent teológia magisztere s ugyanott ezeknek rendes előadója előttel. Ezért kéri, hogy akik nem jelenhetnek meg ezeket velünk először megvitanni, tegyék meg távolból írásban. A mi Urunk Jézus Krisztus nevében. Amen.

1. Amikor a mi Urunk és Mesterünk azt mondta: „Térjetelek meg”, azt akarta, hogy a hívek egész élete megtérés legyen.
2. Ezt az Igét nem vonatkoztathatjuk a szertartásos künbánatra, (1) (vagyis a fülbeugyónásra és a papok szolgálata által kiszabott elégtételre).
3. De nem is vonatkozik kizárólag a belső künbánatra; sőt a benső künbánat mit sem ér, ha az nem nyilvánul meg külsőleg is a test különféle sanyargatásában.
4. Ez a büntetés tehát addig tart, míg az ember a maga bünös enjét gyűlöli, vagyis a mennyek országába való bemenetelig.
5. A pápa nem enged és nem is engedhet el semmiféle büntetést, csak azt, amit vagy a maga vagy a kánonok rendelkezése alapján kiszabott.
6. A pápa nem bocsáthat meg egy vétket sem, legfeljebb kihirdeti és megerősíti az Isten bocsánatát; vagyis pedig bocsánatot oszt bizonyos, az ő hatáskörébe tartozó esetekben, s aki ezt nem ismeri el, annak vétkes tartozása éppenséggel megmarad.
7. Isten is csak úgy bocsátja meg az embernek az ő vétkét, ha őt [magát] megalázva mindenben alárendeli a papnak, az Ő helytartójának.
8. A bünbánati törvények csakis az élökre vonatkoznak, s ezek alapján nem szabad a holtakat semmiféle büntetéssel sújtani.
9. Ennélfogva a Szent Lélek igen jót tesz utolna a pápa révén, aki az ő rendelkezéseiből kihagyta a halál és az a papok, akik a haldoklóktól még a tisztítóúton is megkövetelik az egyház által kirótt vezeklést.
11. Azt a konkolvt, miszerint az egyház által kirótt büntetés átváltoztatható tisztítóútbéli büntetéssé – úgy látszik – akkor vetették e, amikor a püspökök aludtak.
12. Régeente az egyház által kirótt büntetéseket nem is a feloldozás után, hanem azelőtt szabták ki, hogy ezzel a töredelem őszinte voltát próbára tegyék.
13. A haldoklókat a halál mindentől feloldja; ők az egyházi rendelkezések számára már meghaltak, s ezzel, igazság szerint, már el is nyerték a feloldozást.
14. Ha a haldokló szeretete és büntől való megtisztulása csak részleges, akkor ez szükségszerűleg nagy félelmet von maga után, és pedig annál nagyobbat, minél fogyatékosabb az előbbi.
15. Ez a félelem és rettegés már magában véve is (hogy mást ne is említsek) elég arra, hogy a tisztítóúzt kinjárt előidézze, mert ez a kétségbeesés borzalmaival határos. (3)
16. Úgy látom, hogy pokol, tisztítóúzt és ég úgy különbözik egymástól, mint kétségbeesés, kétségkedés és üdvbizonyosság.
17. Úgy látszik, a lelkeknek a tisztítóúton éppen úgy szükségük van a szeretet növekedésére, mint a félelem csökkenésére.
18. Úgy látszik, hogy sem érveléssel, sem pedig írásbeli adatokkal nem bizonyították be azt, hogy ezek (ti. a lelkek) az érdem és a szeretetben való növekedés állapotán kívül volnának.
19. Úgy látszik, azt sem igazoltak még be, hogy ők mindnyájan bizonyosak lennének üdvösségük felől (s arra nézve biztositéuk is volna) – habár mi erről teljesen meg vagyunk győződve.
20. A pápa tehát az „összes büntetések elengedése” alatt csak az általa kiszabott összes büntetést érti, nem pedig általában mindent.
21. Ennélfogva tévednek azok a búcsúhirdetők, akik azt tanítják, hogy a pápa búcsúja az embert általában minden büntetés alól feloldja és üdvözíti.
22. Éppen ellenkezőleg; a tisztítóúton egy olyan büntetést sem enged el a lelkeknek, amelyet nekik az egyházi törvények értelmében ebben az életben kellett volna levelezekelniök.
23. De ha már valakinek általában minden büntetés elengedhető volna, akkor is bizonyos, hogy csak a legtökeletesebbek, vagyis igen kevesen

részeshetők ebben.

24. Természetesen az emberek nagy részét rászedik, amikor nekik minden megkülönböztetés nélkül, nagyhangúan ígérnek a büntetések alól való felmentést.
25. Amilyen hatalmas van a pápának a tisztítóúzt felett általában, éppen olyan van bármely püspöknek vagy lelkipásztornek is a maga püspökségében, illetőleg gyülekezetében.
26. Nagyon jól teszi a pápa, hogy a lelkeknek nem a kulcsok hatalmának fogva – amivel nem is rendelkezik – hanem a közbenjáró segedelem útján oszt bocsánatot.
27. Emberi balgaságot hirdetnek, amikor azt mondják, hogy mihielyt a ládába dobott garas megesörren, a lélek azonnal a mennybe száll. (4)
28. Annyi bizonyos, hogy a garasnak a ládában való megesörrenésével nagyra nőhet a haszonlesság és kapzsiság; az egyházi közbenjáró segedelem eredménye azonban egyedül Isten jövevényétől függ.
29. Ki tudja, hogy vajon minden lélek vágyódik-e a tisztítóúton a megváltás után, amint az – a legenda szerint – Szent Severinussal és Paschalisál megtörtént. (5)
30. Senki sem bizonyos a maga bünbánata őszinte volta felől, még kevésbé lehet bizonyos a bocsánat teljes elnyerése felől.
31. Amilyen ritka az igaz bünbánót, éppen ugyan ritka az, aki igazi búcsút nyer; ez tehát a legkritikább.
32. Aki búncsótól cédulákkal akarja elnyerni az üdvbizonyosságot, az tanítómestereivel együtt örökre elkárhozik.
33. Őva őrizkedjünk azoktól, akik azt tanítják, hogy a pápa búcsúja Istennek ama legrágább ajándéka, amely helyreállítja a jó viszonyt Isten és ember között.
34. Mert ez a búncsótól kegyelem (ti. a pápáé) csak az embertől elrendelt, szertartásos elégtellel kapcsolatos büntetésekre vonatkozik.
35. Keresztényientlen tant hirdetnek azok, akik azt tanítják, hogy azoknak, akik a lelkeket ki akarják váltani a tisztítóútból, vagy akik confessionálkat (6) vásárolnak, azoknak nincsen szükségük töredelemre.
36. Minden igaz bünbánót keresztényen elnyeri a büntetéstől és a büntől való teljes feloldozást, s ez őt a búncsótól cédulák nélkül is megilleti.
37. Minden igaz keresztény – akár él, akár már halott – részese a Krisztus és az egyház minden lelki javainak, amelyeket Isten ugyancsak búncsótól cédulák nélkül adott.
38. Mégis a pápa búncsótánát és ajándékát semmiképpen sem szabad megvetnünk, mert – amint mondtam – az az isteni bünbocsánat kihirdetése.
39. Még a legképzettebb teológusnak is igen nehéz feladatot ad, hogy a búcsú bőséges áldásaival egyidejűleg magasztalja az igaz töredelem szükséges voltát a nép előtt.
40. Az igaz töredelem keresi és szereti a büntetést, a búcsú kegye azonban felment s meggyűlölteti a büntetést, vagy legalábbis alkalmat szolgáltat erre.
41. Óvatosan kell hirdetnünk a pápa búcsúját, hogy a nép félre ne értse, s a keresztény szeretet más egyéb jócselekedeteinél többre ne becsülje.
42. Fel kell világosítani a keresztényeket, hogy a pápa véleménye szerint a búcsúvásárlás semmilyen tekintetben nem állítható egy sorba az irgalmasság cselekedeteivel.
43. Fel kell világosítani a keresztényeket, hogy jobb dolgot művel az, aki a szegénynek alamizsnát ad, vagy a nyomorgót segíti, mint az, aki búcsút vásárol.
44. Ugyanis a szeretet gyakorlása által növekszik a szeretet, s az ember jobbá lesz; míg a búcsú csak a büntetés alól menti fel s nem teszi jobbá az embert.
45. Fel kell világosítani a keresztényeket, hogy aki a szeme előtt levő nyomorgót elkerüli, és búcsút vásárol, az nem a pápa búcsúját, hanem Isten haragját vonja magára.
46. Fel kell világosítani a keresztényeket, hogy - hacsak nem dúslakodnak a feleslegben – mindazt, ami az életfenntartáshoz szükséges, kötelesek háznépük javára fordítani, és semmi esetre sem búcsúra tékoznoli.
47. Fel kell világosítani a keresztényeket, hogy a búcsúvásárlás nem kötelező, hanem önkéntes dolog.
48. Fel kell világosítani a keresztényeket, hogy a pápa a búcsú osztogatásánál inkább kívánja az áhítatos imádságot – mivel neki is szüksége van rá - mint a pénzt.

49. Fel kell világosítani a keresztyéneket, hogy a pápa bűcsúja akkor hasznos, ha nem abba vetjük bizodalunkat; de semmi sem ártalmasabb, mint ha miatta mellőzzük az Isten félelmét.

50. Fel kell világosítani a keresztyéneket, hogy ha a pápának tudomása volna a bűcsúhírdetők zsarolásairól, akkor inkább porig égetné a Szent Péter székesegyházat, mintsem hogy az ő juhainak bőréből, hűsából és csontjából építse fel azt.

51. Fel kell világosítani a keresztyéneket, hogy a pápa – ami hozzá méltó is – szívesen segítene a saját pénzével, s ha kell, még a Szent Péter székesegyház eladásával is azokat, akiknek legtöbbször egyes bűcsúhírdetők kicsikarták a pénzt.

52. Híu önámítás a bűnbeszató levelek által való üdvösségen bizakodni, még akkor is, ha a bűcsúbiztos, sőt ha maga a pápa a lelkével kezkeskedni is érte.

53. Krisztus és a pápa ellenségei azok, akik a bűcsú hirdetése miatt Isten ígéjét más templomokban teljesen elnémítják.

54. Isten ígéjének joga szenvet sorbát, ha a prédikációban ugyanannyi, vagy több időt szentelünk a bűcsúnak, mint Isten ígéjének.

55. A pápa véleménye magátólértelődő, miszerint: ha a csekély értékű bűcsút egy haranggal, egy pompával, egy szertartással ünneplik, akkor a legfőbb dolgot, az evangéliumot száz haranggal, száz pompával, száz szertartással kell hirdetni.

56. Az „egyház kincsét,” – amelyből a pápa a bűcsút osztogatja – nem jelölték meg kellő pontossággal, és nem ismertették elég világosan Krisztus népe előtt.

57. Hogy itt nem mulandó javakról van szó, az világos, mert – tudjuk – a legtöbb ígéhírdető nem egykönnyen osztogatja az ilyeneket, hanem inkább halomra gyűjti.

58. Nem is a Krisztus és a szentek érdemei, (7) mert azok mindenkor, a pápa hozzájárulása nélkül is munkálják a belső ember számára a kegyelmet, a testi ember számára pedig a keresztet, halált és poklot.

59. Szent Lőrinc mondta: az egyház kincse a szegények; de ő a maga korában szokásos kifejezéssel élt.

60. Megfontolás alapján állítjuk, hogy az a kincs az egyháznak (Krisztus érdeme alapján ajándékozott) kulcsai.

61. Világos, hogy a kanonikus esetekben való bűnbocsánatra elég a pápa hatalma magában véve is.

62. Az egyház igazi kincse az Isten kegyelmének és dicsőségének legszentebb evangéliuma.

63. Természetesen ez a leggyűlöltebb, mert ez teszi az elsőket utolsókká.

64. A bűcsú kincse ellenben méltán a legkedveltebb, mert ez teszi az utolsókat elsőkké.

65. Az evangélium kincsei tehát olyan hálók, amelyekkel egykor a *gazdag* emberek halászták.

66. A bűcsú kincsei pedig olyan hálók, amellyel ma az emberek gazdagságát halászzák.

67. Az a bűcsú, amelyről a bűcsúhírdetők azt hirdetik, hogy az a legnagyobb áldás, – valóban az, de csak a kereszt szempontjából.

68. A valóságban azonban Isten kegyelméhez és a kereszt üdvéhez mérten a legeslegkisebb.

69. A püspökök és a leikpásztorok mégis kötelesek az apostoli bűcsú biztosainak teljes tisztelettel szabad tét engedni. (8)

70. De sokkal inkább kötelesek nyitott szemmel és nyitott füllel ügyelni arra, hogy ezek ne a maguk álmaikat hirdessék a pápa megbízása helyett.

71. Aki az apostoli bűnbocsánat ellen beszél, legyen átkozott és kárhozott.

72. Ellenben áldott legyen, aki a bűcsúhírdető merész és önkényes beszédét gondosan ellenőrzi.

73. A pápa is jogosan sújtja átkával azokat, akik a bűnbocsánattal kapcsolatban bárminemű csalást követnek el.

74. Még inkább sújtja átkával azokat, akik a bűnbocsánat leple alatt a szent szeretet és igazság rovására követnek el csalást.

75. Bolondság azt hinni, hogy a pápai bűnbocsánat feloldozhatja az embert még akkor is, – hogy képtelenséget mondjunk – ha az Isten anyját szepelítette is meg.

76. Ellenkezőleg, azt állítjuk, hogy a pápa bűnbocsánata még a legcsekélyebb bünt sem törölheti el.

77. Az a szóbeszéd, hogy maga szent Péter sem oszthatna nagyobb

kegyelmet – ha ő most pápa volna – káromlás szent Péter és a pápa ellen.

78. Ellenkezőleg állítjuk, hogy ő is, meg bármely pápa is külön kegyelemmel rendelkezik, ti. az evangéliummal, a kegyelmi erővel, a gyógyítás adományával, stb. I Kor. 12.

79. Aki azt állítja, hogy a pápai címerrel ellátott magasztos kereszt felér Krisztus keresztjével – káromlás szól.

80. S ezért felelősséggel tartoznak azok a püspökök, leikpásztorok és teológusok, akik eltűrik, hogy a nép előtt ilyeneket beszéljenek.

81. A bűnbocsánatról való szemtelen beszéd okozza azt, hogy a pápa méltóságát még tudós férfiak is csak nehezen tudják megvédelmezni a rágalmakkal s az egyszerű hívek bizony fogas kérdéseivel szemben.

82. Például: Ha a pápa a székesegyház felépítéséhez szükséges nyomorult pénzért – ami gyenge indoklás – számtalan lelket vált ki a tisztítótűzből, akkor miért nem őríti ki a tisztítótűzet a szentséges szeretetre és a lelkek iszonyú gyötörésére való tekintettel, – ami pedig mindennél igazságosabb indoklás lenne?!

83. Vagy pedig miért vannak meg még mindig a halotti misék és évforduló ünnepek és miért nem adja vissza vagy miért nem engedi, hogy visszavegyék a halottakért tett adományokat, ha most a megváltottakért való imádkozás már ügyis feleslegessé vált?

84. Azután az Istennek és a pápának micsoða új kegyelme az, miszerint megengedi, hogy a hitetlen és istenkáromló, pénzével kiválthatja a hívő és Isten előtt kedves lelket, – és ugyanakkor az istenfő, drága lelket az ő kínjaira való tekintettel, szeretetből, ingyen mégsem szabadítják ki?

85. Ha pedig a bünbánati törvények – nem ugyan a gyakorlat, hanem a dolog természeténél fogva □ valóban elvultak és megszűntek, akkor miért adnak pénzért ezek alól feloldozást, éppen úgy, mintha érvényben volnának?

86. Továbbá: Miért nem építi fel a pápa – akinek vagyona ma felülmúlja a dús gazdag Crassusok (9) kincsét is – szent Péternek legalább azt az egy székesegyházát inkább maga, mint a szegény hívek pénzéből?

87. Azután mit bocsát meg és mit enged el a pápa azoknak, akiknek teljes bünbánatuk alapján joguk van a teljes bűnbocsánathoz?!

88. Úgyancsak, miből lenne nagyobb haszna az egyháznak, mint hogyha a pápa naponként százszor osztana – amit most csak egyszer tesz meg – bármely hívőnek bocsánatot és büntetés elengedését?

89. Ha a pápa valóban inkább a bűnbocsánattal, mint pénzzel akarja munkálni a lelkek üdvösségét, akkor miért helyezi érvényen kívül a már régen helybenhagyott leveleit és bűnbocsánatát, ha azok éppen olyan fogatosak?

90. Ha az egyszerű hívek ezen megfontolásra méltó fogas okoskodásait csupán hatalmi szóval hallgattatják el és nem fájólag meg alapos érveléssel, úgy ezáltal az egyháztól és pápát nevétségessé, a keresztyénséget pedig lehetetlenné teszik az ellenség előtt.

91. Ha tehát a bűnbocsánatot a pápa elgondolása és szándéka szerint hirdetik, akkor ezen kérdésekre könnyen meg lehetne felelni; vagy talán fel sem merültek volna ezek.

92. Tűnjének hát el azok a próféták, akik azt mondják Krisztus népének: béke, béke és nincs béke. (10)

93. De üdv azoknak a prófétáknak, akik azt mondják Krisztus népének: Kereszt, kereszt és nincs kereszt.

94. Buzdítsuk azért a keresztyéneket, hogy fejüket, Krisztust megpróbáltatásokon, halálon és poklon át is követni igyekezzenek.

95. S így inkább sok szenvedés árán jussanak a mennybe, minthogy magukat a békével áltatva elbizzák. (11)

*Mert más fundamentomot senki nem vethet azon kívül,
a mely vetetett, mely a Jézus Krisztus. (1 Kor. 3: 11.)*
S.D.G.

Reményik Sándor

A fordító

Károli Gáspár emlékezetének

Alkotni könnyebb: a szellem szabad,

A képzelet csaponghat szerteszét,
Belekaphat a felhők üstökébe,
Felszánthatja a tenger fenekét,
Virágmaggal eget-földet bevethet,
Törvényyé teheti a játszi kedvet,
Zászlóvá a szeszélyt, mely lengve lázad,

S vakmerőn méri Istenhez magát...

Az alkotás jaj, kísértetbe is visz.

A fordítás, a fordítás - alázat.

Fordítani annyit tesz, mint meghajolni,

Fordítani annyit tesz, mint kötve lenni,

Valaki mást, nagyobbát átkarolva

Félig őt vinni, félig vele menni.

Az, kinek szellemét ma körülálljuk,

A Legnagyobbak fordítója volt,
A Kijelentés ős-betűire

Alázatos nagy gonddal ráhajolt.

Látom: előtte türelem-szövétnek,

Körül a munka nehéz árnyai:

Az Igének keres magyar igéket.

Látom, hogy küzd: az érdes szittya nyelv

Megcsendíti-e Isten szép szavát?

És látom: győz, érdes beszédinek

Szálló századok adnak patinát.

Ó, be nagyon kötve van Jézusához,
Félig ő viszi, félig Jézus őt.

Mígnem Vizsolyban végül megpihennek,

Együtt érve el egy honi tetőt.

Amíg mennek, a kemény fordítónak

Tán verejtéke, tán vére is hull,

De türelmén és alázatán által

Az örök Isten beszél - magyarul.

Kolozsvár, 1929 március 12

A következő szám várható megjelenési ideje: 2017 karácsony

Cikkek, versek, gondolatok

leadási határideje: 2017. december 3.

**BUDAPEST-CSEPEL-KIRÁLYERDŐI REFORMÁTUS
EGYHÁZKÖZSÉG**

1213 Budapest Szent István út 194-196.

Tel.: 06-1/276-0649 - <http://csepke.reformatus.hu>

Szerkesztő: Temesvári Imre